

Πως θα γίνουν τα σώματά μας μετά την Β' παρουσία; (Μέρος 3ο)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Βλέπουμε στο Ευαγγέλιό μας την ανακαίνιση του ανθρωπίνου σώματος αλλά και της κτίσης ολόκληρης να αποδεικνύεται και στο όρος της Μεταμορφώσεως

Το πρόσωπο Του Χριστό το σωματικό έλαμψε σαν τον ήλιο ,αλλά και τα άψυχα ιμάτιά του έγιναν λευκά σαν το φως ,σαν το χιόνι. Ελαμψε και η έμπυχη και η άψυχη ύλη.

Η Ανάσταση των νεκρών όμως προϋποθέτει την διατήρηση της ιδιαίτερης προσωπικότητας , της συνείδησης και της ξεχωριστής ψυχοσωματικής υπόστασης του ανθρώπου. Εκεί, στην αιωνία ζωή, θα γνωρίζουμε τους ανθρώπους με τους οποίους συμπορευθήκαμε στην εφήμερη ζωή, άντρες η γυναίκες, φίλους η ξένους,όπως επίσης όσους γεννήθηκαν σε άλλες εποχές και ποτέ δεν τους συναντήσαμε, και βεβαίως όλους τους Αγίους. Βέβαια δεν θα υπάρχει κάποιο ταμπελάκι που θα δείχνει, αλλά με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος θα αναγνωρίζουμε τα διάφορα πρόσωπα(όπως έκαναν οι Αγ.Απόστολοι στο όρος Θαβώρ όταν ανεγνώρισαν τους προφήτες Μωύσή και Ηλία παρότι δεν τους είχαν δει ποτέ στην επί γης ζωή τους.)

Ενώ κατά τον Πανθεισμό και τις ανατολικές θρησκείες, Βουδισμός κ.α. εκείνος που πεθαίνει ενώνεται με την μεγάλη ψυχή, το Μέγα πνεύμα του σύμπαντος.

Σαν να έχουμε μία επιφάνεια νερού όπου πετιέται ένας πίδακας, ένα συντριβανάκι. Αυτό το συντριβανάκι έχει μια στιγμιαία υπόσταση, αφού ξεφεύγει από τον όγκο του νερού. Ξαναπέφτει όμως μέσα στο νερό και τότε ξαναγίνεται ο,τι ήταν και πρώτα.

«Νιρβάνα» δηλαδή είναι η επιστροφή στο μηδέν. Μία ύπαρξη μέσα στην ανυπαρξία όπου στερείται προσωπικότητας και συνειδήσεως.

Όσον αφορά και πάλι το ανθρώπινο σώμα ,αυτό δεν είναι βδελυκτό.Το δημιούργησε ο Θεός, το φόρεσε, το φοράει και θα το φορά για πάντα ο Χριστός ,(δύο υποστάσεις : α)ανθρώπινη και β)Θεϊκή ,ταυτισμένες ασυγχύτως και αδιαιρέτως σε ένα Πρόσωπο)

Μην ξεχνάμε ότι το ανθρώπινο σώμα βαπτίζεται και εισέρχεται όλο στην κολυμβήθρα.

Το Άγιον Πνεύμα λοιπόν δεν υποτιμά την σάρκα μας , αλλά την καθαρώνει και κατοικεί μέσα μας, μέσα στα σώματά μας , σε όλη την ύπαρξή μας.

Άλλωστε Την ανάσταση των νεκρών την υπαγορεύει η Αγάπη Του Θεού. Όταν αγαπάμε αυτά που δημιουργήσαμε δεν τα αφήνουμε ποτέ να χαθούν.

Τα παιδιά μας τα γεννάμε και μετά τα παρατάμε;

Ένα σπίτι που φτιάξαμε το εγκαταλείπουμε;

Όχι! Αλλά τα φροντίζουμε και τα συντηρούμε.

Διότι στα δημιουργήματα μας αποτυπώνεται όλη μας η αγάπη, η ψυχή και δημιουργικότητα μας.

Πως λοιπόν ο Θεός θα αφήσει όλη την δημιουργία , στην οποία αποτυπώνεται και αντικατοπτρίζεται η Αγάπη , η Δύναμη, η Σοφία και η Δικαιοσύνη Του να γίνει ερημιά...;

Ο Χριστός λοιπόν σώζει ολόκληρο τον άνθρωπο ,και την ψυχή και το σώμα του.

Γιαυτό «ο Λόγος σαρξ(σάρκα)εγένετο» .

Χρησιμοποιεί ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μία λέξη πιο ρεαλιστική : σάρκα ,όχι απλά άνθρωπος, αλλά σάρκα, για να τονίσει περισσότερο την πραγματική ενανθρώπισή του.

Ο θεός λοιπόν προσλαμβάνει όλη την ανθρώπινη φύση (ψυχή-σώμα) για να σώσει ολόκληρο τον άνθρωπο

«Το γαρ απρόσληπτον,αθεράπευτον. Ο δε ήνωται Τω Θεώ ,τούτο και σώζεται.»

Είχε ανάγκη όμως ο ανενδεής Θεός να προσλάβει την ανθρώπινη φύση;

-Όχι! για εμάς το έκανε, για να μας θεώσει ψυχή και σώματι.

Η ενανθρώπιση του Θεού ήταν κατ'ευδοκία θέλημα Του Θεού και όχι κατά παραχώρηση.

Ο Θεός σαρκώθηκε όχι αναγκαστικά, αλλά επειδή προαιωνίως το ήθελε.

Ακόμη και εάν δεν έπεφτε ο άνθρωπος, πάλι ο Λόγος σαρξ θα γινόταν για να θεώσει την ανθρώπινη φύση.

Όμως όταν ο Χριστός αναστήθηκε, δεν άφησε το παλιό φθαρτό σώμα στο τάφο και πήρε ένα άλλο. Αλλά αυτό το παλιό το ανακαίνισε, το ανέστησε και μαζί του ανακαίνισε και νεούργησε(έκανε πάλι νέους) όλους τους ανθρώπους.

Ο,τι είναι λοιπόν το αναστημένο σώμα του Χριστού αυτό θα είναι και το δικό μας στην αιωνία ζωή.

(Και εδώ κάτι παράδοξο! Ο Χριστός από την μία έφαγε από το περιγραπτό του ανθρώπινο σώμα το ψάρι και την κηρήθρα ,(και δεν έφαγε από ανάγκη, αλλά για να αποδείξει την ανάστασή Του)αλλά από την άλλη αυτό το υπαρκτό σώμα πέρναγε μέσα από τις κλειστές θύρες.

Πως συνδυάζονται και τα δύο; Μόνο ο θεός ξέρει!)

Αυτό λοιπόν το ίδιο σώμα που φοράμε τώρα ,αλλά βελτιωμένο και ανακαινισμένο δε, νέο για πάντα.θα έχουμε στην αιωνιότητα.

π.χ. όπως το νερό. Μπορεί από υγρή μορφή να γίνει πάγος η υδρατμός, αλλάζει η μορφή του αλλά όχι και η ουσία και υπόστασή του.

Όπως ο κόκος του σίτου περιέχει μέσα του όλο το στάχυ που σε λίγο θα ξεπεταχθεί. Έτσι και ο άνθρωπος με την χάρη Του Χριστού ανασταίνεται. Και από ένα μικρό σαπισμένο μέσα στη γη σποράκι (το πεθαμένο σώμα μέσα στον τάφο)

μεταμορφώνεται σε ολόκληρο στάχυ.

Εξ'ου και η σημασία του σταριού -κολλύβου που θέτουμε στα μνημόσυνα.

Γιαυτό και με την Θεία Κοινωνία. μέσα μας λαμβάνουμε την σπορά της αθανασίας και φροντίζουμε πάντα να κοινωνήσει εκείνος που φεύγει από την παρούσα ζωή, για να πάρει μαζί του το φάρμακο και τον σπόρο της αθανασίας.

Ακολούθως ,στην αιωνία Βασιλεία Του θεού μόνο σώματα που θα γίνουν αιώνια και άφθαρτα μπορούν να εισέλθουν .

Όμως με τα σώματα των κολασμένων που και αυτά αναγκαστικά θα αναστηθούν τι θα γίνει;

Και οι κολασμένοι και ασεβείς θα αναστηθούνε στην Β Παρουσία και θα έχουνε αθάνατα και άφθαρτα σώματα, όχι όμως και αιώνια ζωή ,αλλά θα βιώνουν την αθανασία του σώματος και της ψυχής τους ως ατέρμονη κόλαση,σκοτάδι και πόνο.

Γιαυτό και οι ίδιοι οι δαίμονες δειλιούν και φοβούνται την κόλαση. Είναι τρομερή γιαυτούς, που είναι πνεύματα, πόσο μάλλον για τους κολασμένους ανθρώπους που θα συμμετέχουν σε αυτή και με τα σώματά τους!Αλίμονο!!

Μας υπενθυμίζει ο Χριστός μας :

Μη φοβάσθε εκείνους που σκοτώνουν το σώμα, αλλά δεν μπορούν να σκοτώσουν την ψυχήν. Να φοβάσθε μάλλον εκείνον, που μπορείνά κάνει και ψυχήν και σώμα να χαθούν εις την γέεναν. .(Ματθ.Ι ,28)

Προσέξτε:

Τι θα βάλει ο θεός στην Κόλαση;

«Και ψυχή και σώμα»

Ωστε λοιπόν στην Κόλαση θα είναι και το σώμα.Αλλά για να είναι το σώμα στην Κόλαση, σημαίνει ότι πρώτα θα αναστηθεί από τον τάφο, όπου είχε λιώσει, και μετά θα πάει στην Κόλαση.

Που είναι λοιπόν εκείνοι που λένε ότι η Κόλαση θα είναι απλώς έλεγχοι της συνειδήσεως; Κάτι αφηρημένο και αερώδες;..

Θα είναι βεβαίως και έλεγχοι της συνειδήσεως αλλά θα είναι και τιμωρία του σώματος...Και επειδή θα είναι μεν το παλαιό σώμα, αλλά νέο, με νέες ιδιότητες, τότε δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πως ακριβώς θα είναι η Κόλαση.

Ο Κύριος την παρομοίασε με το «πυρ που δεν σβήνει ποτέ». Και το πυρ αυτό είναι αφεγγές, γι'αυτό μιλάει και για σκότος .

π.χ. μπορούμε να απομονώσουμε μόνο την φωτιστική πλευρά του ηλιακού φωτός , η μόνο την θερμαντική ,όπως κάνουμε με τον Ηλιακό θερμοσίφωνα, κ.λ.π.)

Μίλησε ο Χριστός μας και για «τριγμό των οδόντων και βρυγμό» όταν χτυπούν τα

αυτά;

Τα

σώματα λοιπόν θα μετατεθούν η στην Βασιλεία Του Θεού η στη Κόλαση.

Μην λησμονούμε εξ'άλλου ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο για να ζει, και όχι απλά να υπάρχει. Και οι πέτρες και τα σίδερα και τα βουνά υπάρχουνε αλλά δεν ζούνε, δεν έχουνε συνείδηση. Μόνο ο άνθρωπος και οι Άγγελοι σε όλο το κτιστό σύμπαν έχουν μετοχή στην Θεία ζωή Αυτό σημείνει ΖΩΗ = ΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΘΕΙΑ ΖΩΗ

Η ύπαρξη λοιπόν σκέτη δεν έχει κανένα νόημα και αξία. Και οι δαίμονες έχουν ύπαρξη αλλά δεν έχουν ζωή. Και οι κολασμένοι θα έχουν ύπαρξη αλλά δεν θα έχουνε ζωή.

Γράφει ο Άγιος Θεόφιλος Αντιοχείας για τον άνθρωπο :

«Ούτε ουν αθάνατον αυτόν εποίησεν, ούτε μην θνητόν, αλλά δεκτικόν αμφοτέρων»

Δηλ.ούτε βέβαια θνητό έκανε ο Θεός τον άνθρωπο ,ούτε αθάνατο, αλλά δεκτικό του θανάτου η της Αθανασίας.

*** **

Βασισμένο στο Βιβλίο : « Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ»

† π.Αθανασίου Μυτιληναίου. Εκδ.ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Από π.Διονύσιος Ταμπάκης